

İŞÇİ GRUBUNUN İKTİSAT ESASLARI

Madde 1- Amele adı verilen kadın ve erkek çalışanlara ve ameleye bundan böyle işçi denilmesi (Oy birliği ile kabul)

Madde 2- Salgın hastalıkları ve özellikle verem son zamanlarda işçiler ve tüm muhtaçların ve ailelerinde fazlasıyla hasar yaparak **ırkın özünü mahvetmekte olduğundan**, gelirleri oluşturulacak verem karantinaları, sanatoryumlar, emzirme yerleri ve hastanelerin harcamalarına karşılık tutulmak üzere sağlık vergisi adıyla bir verginin faiz vergisine eklenmesi (İşçiler, çiftçiler oy birliği ile kabul, sanayi çoğunlukla kabul, ticaret ret).

Madde 3- Milletvekili ve belediye seçimlerinde meslek temsili yönteminin kabulü (Üç grup çoğunlukla kabul, ticaret ret).

Madde 4- Dernekler yani sendikalar hakkının tanınması. Hafta tatili kanununun yeniden işçilerin hakkını tanımak üzere incelenmesi ve düzenlenmesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 5- Ziraattan başka sanayi işçileriyle tüm işçiler için bir saat dinlenme süresi hariç olmak üzere çalışma süresinin sekiz saat olarak kabulü (Oy birliği ile kabul).

Madde 6- Sekiz saat çalışan bir işçinin gece dahi çalıştırılmasına zorunluluk duyulduğu takdirde yalnız dört saat çalıştırılacak ve tam gündelik alacak. Yalnız gece çalıştırılan işçiler gündüz işçisi gibi sekiz saat çalışır, fakat iki kat gündelik alır. (Birinci fıkra oybirliği ile kabul, ikinci fıkra üç grup ret, işçiler ısrar).

Madde 7- Maden ocaklarında çalışan işçilerin altı saatlik çalışmasının bir gündelik kabul edilmesi ve maden ocaklarında on sekiz yaştan küçük olanlarla kadınların çalıştırılmaması (Oy birliği ile kabul).

Madde 8- Tüm sanat kurumlarında ve gümrüklerde on iki yaşını tamamlamayan çocukların çalıştırılmaması için yatılı ve parası kurumlar açılması ve en azla dört saat çalışma ile hafif işlerde çalıştırılmalarına izin verilmesi (Üç grup oybirliği ile kabul. İşçiler on iki yaşını bitirmemiş çocukların genel olarak çalıştırılmamasında ısrar).

Madde 9- Sanat kurumlarında, matbaalarda ve gümrüklerde üç ay çalışan bir işçiye sabit işçi denilmesi. (Üç grup oy birliği ile kabul, ticaret ret).

Madde 10- Tüm kurumlarda sabit işçi olarak çalışan kadınlara doğrudan önce ve sonraya ait olmak üzere sekiz hafta ve her ay üç gün izin verilmesi. Ve bu gündelikleriyle aylıklarının tamam verilmesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 11- Bütün işçi gündeliklerinin ülkedeki geçinme koşullarına uygun olarak en az miktarının her üç ayda bir defa dernekler kuruluncaya kadar işçi temsilcileri hazır olduğu halde belediye meclislerince belirlenmesi suretiyle kurumlar tarafından ödenmesi gereken miktar olarak yayınlanması ve duyurulması (Oy birliği ile kabul).

Madde 12- İşçi gündelik ve aylıklarının tüm kurumlarda nakden ve düzenli olarak verilmesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 13- Haftada bir gün işçilere dinlenme süresinin verilmesi ve hafta tatilinin Cuma günü olarak kabul edilmesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 14- Bir Mayıs gününün Türkiye İşçileri Bayramı olarak kanunla kabulü (Sanayi ve işçi oy birliği, çiftçi ve tüccar çoğunlukla kabul).

Madde 15- Sabit işçilerin hafta tatilleriyle resmi günlerde ve işçi bayramı gününde gündeliklerinin tam verilmesi. Genel tatil günlerinde işçileri çalıştırmak zorunluluğu ortaya çıktığı takdirde iki kat gündelik verilmesi (Birinci fıkra üç grup tarafından ret, işçiler tarafından ısrar, diğerleri oy birliği ile kabul).

Madde 16- Tüm sanat kurumlarında, gümrüklerde, matbaalarda ve şirketlerde çalışan işçiler hastalandıkları takdirde gündeliklerinin üç aya kadar verilmesi ve üç ay sürede iyileşmeyip malul olduğu belirlenen işçiler işten çıkarıldıkları takdirde kurumların mali gücü ile uygun ikramiyeler verilmesi (Birinci fıkra üç grup tarafından ret, işçiler ısrar. Diğer fıkra oy birliği ile kabul).

Madde 17- Evlenecek işçilere gündelikleri verilmek şartıyla bir hafta izin verilmesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 18- Bir sene iş başında bulunan işçilere senede bir ay izin verilmesi ve gündeliklerin tam olarak ödenmesi (Üç grup ret, işçiler ısrar).

Madde 19- Daimi büyük sanat kurumlarında, gümrüklerde, demiryollarında, elektrik ve tramvay gibi şirketlerde, maden ocaklarında çalıştırılan işçilerin kaza ve ihtiyarlık durumları için hayat sigortasına bağlanmaları ve sigorta ücretinin kurum sahibiyle işçiler tarafından yarı yarıya verilmesi ve derneklerin koyacağı emeklilik hakkının kurumlarca tanınması (Oy birliği ile kabul).

Madde 20- İş başında sakatlanan tüm işçilerin sermaye sahipleri ve kurumlar tarafından yaşamlarının emniyet altına alınması (Üç grup ret, işçiler ısrar).

Madde 21- İki yüz elli işçi kullanan fabrikalar, şirketler, kurumlar içinde veya yakınında bir dispanser, maden ocaklarıyla büyük ölçüde ormanları işleten ve ormanlarda fabrika yapan sermaye sahiplerinin veya şirketlerin ve tuzlaların çevresinde birer hastane ve maden ocaklarında işçiler için ne olursa olsun birer parasız hamam yapmak zorunda olmaları (Oy birliği ile kabul).

Madde 22- Sanayi ve çalışma genel müdürlüğünde bir çalışma teftiş heyetinin kurulması ve bu heyete birlikler birleşmesinden danışman kabulü.

Madde 23- Sanat kurumları ve işçi çalıştıran diğer kurumların mevcut sağlık tüzüklerine dayalı olarak sürekli olarak sağlık memurları tarafından denetlenmesi ve bu hastanelerin yapılması.

Madde 24- Büyük sanat kurumlarıyla şirketler, madenler, tuzlalar ve büyük ölçekte orman işletenler ve bu ormanların çevresinde fabrika yapanların kurumları yakınında işçiler için sağlıklı evler yapmaya zorunlu tutulması veya ev kirası zammı vermeleri (Üç grup oy birliği, tüccar grubu çoğunlukla kabul).

Madde 25- İşçi çocuklarının şehit çocuklarından sonra tercihen yatılı sanat okullarına ücretsiz olarak kabulü (Oy birliği ile kabul).

Madde 26-Memlekette açılacak bütün işlerin Türk çalışan ve işçisine tahsisi (Oy birliği ile kabul).

Madde 27- Memleket dahilinde ticaretin tamamen serbest bulunması ve tekel şekline verilmemesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 28- Tekel şeklinde memleketimizde ticaret yapmakta olan tütün rejisi tekelinin hemen kaldırılması ve imtiyazlı yabancı kurumların devletleştirilmesi (Birinci fıkrası oy birliği ile kabul, sonuncu fıkrası yalnız işçiler tarafından kabul, diğer gruplarca ret).

Madde 29- Ham eşya ve memleketimizde çok yetişen birinci derecede ihracat malı olan tütün, pamuk, palamut, üzüm, incir ve ikinci derecedeki yün, tiftik, deri gibi malların işlenmedikçe ihracının kesinlikle yasaklanması. İhracı halinde de ağır ihracat vergisine tabi tutulması (Sanayi ve işçi grupları oy birliği ile kabul, tüccar ve çiftçi grupları buna ilişkin kararları bozmamak üzere anlaşmayı oy birliği ile talep).

Madde 30- Faiz kanununun servet ve kazanç her ferde gelir üzerine gerçekleştirilmesini sağlayan bir kanunun düzenlenmesi ve bu çerçevede işçilerin faiz vergisinden kesinlikle affı ve on bin lirayı aşan sermaye üzerine artan oranda sermaye ve miras vergisinin getirilmesi (Birinci fıkra oy birliği ile kabul, diğer iki fıkra üç grup tarafından ret, işçiler ısrar).

Madde 31- Hiçbir çağdaş anlayışa uymayan esnaf yönetmeliğinin kaldırılmasıyla dernek kurma hakkının her sınıf halka kanun ile verilmesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 32- Ayrıcalıklı esnaflığın, sebze ve meyve komisyonculuğunun ve sırik hamallığının kesinlikle kaldırılması. Limanlarda, gümrüklerde kâhya ve diğer adlarla işçinin hukukunu kaybettiren ve memlekette işçiyi zorbalıkla kullanan kimselerin faaliyetlerine meydan verilmemesi (Oy birliği ile kabul).

Madde 33- Kurumlar tarafından her sene işçilere verilecek ikramiyenin eşitlikle dağıtımı (Üç grup oy birliği ile kabul, tüccar çoğunlukla kabul).

Madde 34- Ziraat işlerinde kullanılan işçiler, yukarıdaki maddelerin hükümlerinden ayırıdır.